

УДК 614.23/25:371.27/315

О.Ю.Сорокіна, О.М.Клигуненко, В.В.Єхалов, О.В.Кравець,
Д.М.Станін

СТИМУЛЮВАННЯ ІНДИВІДУАЛЬНОЇ ТВОРЧОСТІ У ПІДГОТОВЦІ ЛІКАРІВ-ІНТЕРНІВ ЗА ФАХОМ «ЗАГАЛЬНА ПРАКТИКА– СІМЕЙНА МЕДИЦИНА» ДО ЛІЦЕНЗІЙНОГО ІСПИТУ «КРОК-3»

ДЗ «Дніпропетровська медична академія МОЗ України»

Підготовка лікарів-інтернів різних спеціальностей до ліцензійного іспиту «Крок-3» є важливим завданням сучасної післядипломної освіти. З метою оптимізації цього процесу у навчання впроваджено декілька педагогічних принципів. Стимуляція індивідуальної творчості лікарів-інтернів є однією з найважливіших складових навчального процесу.

Ключові слова: післядипломна освіта, ліцензійний іспит «Крок-3».

Ліцензійний іспит є важливим досягненням у стандартизації контролю отриманих знань, наближаючи інтеграцію вищої медичної освіти в Україні до міжнародної системи. Українська модель ліцензійного іспиту «Крок-3» не повторює жодної з існуючих у світі [1]. Досі не існує єдиної методичної основи для підготовки до ліцензійного іспиту. З цієї причини викладач стикається з певними труднощами: недостатнім рівнем початкових знань, неспроможністю використати їх у певній клінічній ситуації, небажанням вивчати суміжні дисципліни. Сучасна освіта потребує постійного впровадження у навчальний процес новітніх педагогічних методів та їх удосконалення. В контексті пріоритетних цілей освіти визначено основні шляхи підвищення ефективності діяльності системи навчання, серед них перехід на особистісно-орієнтовані педагогічні технології. З огляду на стратегічні напрями сучасної вищої професійної освіти, домінантою може бути особистісно-орієнтована парадигма, яка детермінує відмову від розуміння освітнього процесу як траєкторії, котрої нормативно дотримується лікар-інтерн. Ця парадигма забезпечує різноманітність заходів та засобів, які максимально відповідають індивідуально-особистісним якостям суб'єкта освіти.

Мета роботи – систематизувати та впорядкувати знання лікарів-інтернів, отримані у вищому медичному навчальному закладі; оптимізувати процес підготовки лікарів-інтернів до ліцензійного іспиту шляхом впровадження стимулювальних педагогічних принципів.

На підставі аналізу результатів анонімного анкетування лікарів-курсантів циклу спеціалізації (які мають певний практичний досвід) та лікарів-інтернів за фахом «Загальна практика-сімейна медицина» (які не мають медичного досвіду) ми дійшли висновку про неоднозначність трактування ними понять «цікавий матеріал» та «корисний матеріал». Так, терміни «цікавий» та «корисний» (важливий, потрібний для практичної діяльності) для лікаря-курсанта практично ідентичні. Для лікаря-інтерна термін «цікавий» більше відповідає визначенню «захоплюючий», а «корисний» – визначенню «пов'язаний з труднощами та необхідністю». Очевидно, щоб полегшити процес навчання для лікаря-інтерна треба зробити його більш «захоплюючим», і таким чином підвищити його бажання до самовдосконалення.

Сучасний навчальний процес повинний включати елементи індивідуальної творчості. Для практичних занять – це рівень α – IV. Цей рівень навчання можна застосовувати на кожному практичному занятті. Для цього кожному лікарю-інтерну в процесі підготовки до заняття із заданої теми (тем) пропонується самостійно розробити тестове завдання, яке за структурою є аналогічним завданням, які пропонують для вирішення на ліцензійному іспиті [2].

Процес індивідуальної творчості складається з 4 послідовних етапів:

1-й – розробка завдання. У лікаря-інтерна виникає нагальна потреба в детальному

вивченні заданої теми. Без знання особливостей клініки нозологічної одиниці, методів лабораторного та спеціального досліджень, вміння інтерпретувати їх результати, знання складу медикаментозної терапії і можливих побічних ефектів препаратів, основ організаційних питань створити якісне тестове завдання неможливо;

- 2-й етап – вирішення тесту іншими інтернами в групі. Вірогідність вірної відповіді залежить від валідності складеного тестового завдання і теоретичних знань колег;
- 3-й етап – обговорення завдання іншими інтернами, яким пропонується внести критичні зауваження щодо тестового завдання. Досвідчений викладач одразу ж визначить, чи є запропонований тест результатом сумлінної праці. Елемент ділової гри в творчому процесі мимоволі починає викликати інтерес до цього виду підготовки. Бажання виглядати в очах колег «досвідченим фахівцем» є важливим стимулювальним фактором навчання;
- 4-й етап – оцінка та коригування тестового завдання викладачем. Навіть клінічно дефектний тест інколи заслуговує на позитивну оцінку, якщо помітно певну роботу інтерна при його створенні. Метою викладача на цьому етапі є спонукати молодого колегу до самостійного коригування тестового завдання для доведення його до «ідеального» стану.

Проведення поточного тестового контролю за темами після використання заохочувальної методики навчання свідчить про підвищення якості вирішення тестових завдань на 20–25%.

ВИСНОВКИ

1. Впровадження стимулювальних, заохочувальних методик у навчальний

О.Ю.Сорокина, Е.Н.Клигуненко, В.В.Ехалов, О.В.Кравец, Д.М.Станин
СТИМУЛИРОВАНИЕ ИНДИВИДУАЛЬНОГО ТВОРЧЕСТВА В ПОДГОТОВКЕ ВРАЧЕЙ-ИНТЕРНОВ ПО СПЕЦИАЛЬНОСТИ «ОБЩАЯ ПРАКТИКА–СЕМЕЙНАЯ МЕДИЦИНЫ» К ЛИЦЕНЗИОННОМУ ЭКЗАМЕНУ «Крок-3»

Підготовка лікарів-інтернів різних спеціальностей к ліцензійному екзамену «Шаг-3» являється важливою задачею сучасного післядипломного освіти. С целью оптимизации этого процесса в обучение внедрены несколько педагогических принципов. Стимуляция индивидуального творчества врачей-интернов является одной из важнейших составляющих учебного процесса.

Ключевые слова: *последипломное образование, лицензионный экзамен «Крок-3».*

процес при підготовці до ліцензійного іспиту «Крок-3» дає змогу зняти психологічне напруження у лікарів-інтернів, спонукати їх до самовдосконалення.

2. Елементи ділової гри та відчуття особистої професійності стимулюють бажання до вивчення запропонованої теми і значно підвищують відсоток правильних відповідей на тестові завдання.
3. Самостійне складання валідного тестового завдання вимагає обізнаності лікаря-інтерна з питань запропонованої теми, тобто якісної підготовки до заняття.
4. Обговорення в групі та коригування створених тестових завдань є додатковим якісним стимулом розвитку особистості.
5. Положеннями, які детермінують використання методики індивідуальної творчості в практиці роботи з молодими лікарями, є гуманізація освіти, а також самовдосконалення – необхідна умова для отримання індивідуально необхідних знань та вмінь.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Булах І.С., Дзяк Г.В., Лехан В.М. та ін. (2005) *Ліцензійний інтегрований іспит «Крок 3. Лікувальна справа та педіатрія»: розробка тестових завдань та аналіз результатів тестування: Методичний посібник. Д.: АРТ-ПРЕС 100 с.*
2. Ехалов В.В., Слива В.И., Станин Д.М., Лященко О.В., Клигуненко Е.Н. (2011) *Принципы подготовки врачей-интернов разных специальностей по циклу «Неотложные состояния». Медицина неотложных состояний, №4(35), с. 126–128.*
3. Зинкевич Е.Р. (2012) *Развитие педагогического мышления врачей-преподавателей медицинских ВУЗов в условиях непрерывного образования. Человек и образование, №1(30), с. 103-107.*
4. Волкова Н.П. (2009) *Педагогіка: навч. посіб. 3-тє видання., стер. К.: Академвидав, с. 268-272.*